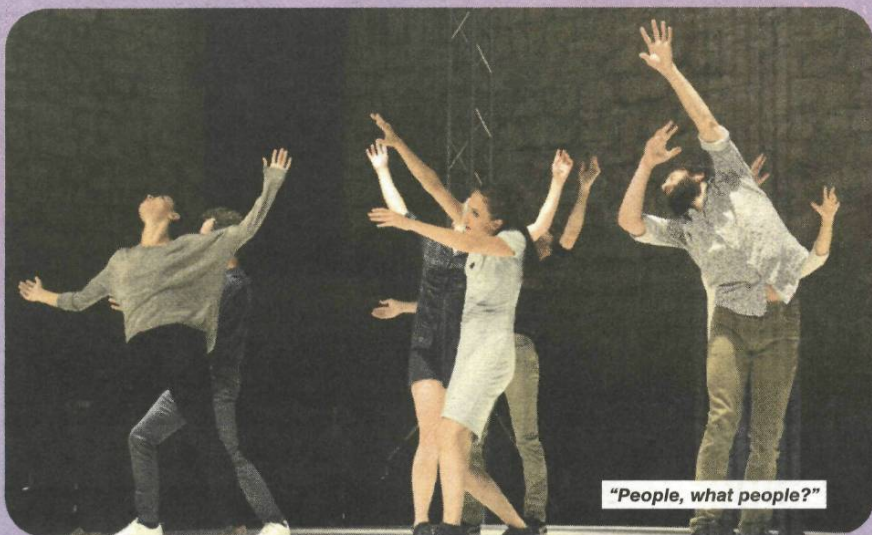

POST FESTUM ZAVRŠENO 20. IZDANJE FESTIVALA PLESA I NEVERBALNOG

Strast, snaga i umjetnost plesnih pokreta

"People, what people?"

Snaga plesnih pokreta mogla bi se parafrazirati kao nepodnošljiva lakoća plesa, a sam je festival osmišljen kao mjesto cross over žanrova, gdje je cijelo vrijeme prisutna mogućnost neposrednog kontakta s energijom izvođača koja je zbilja dojmljiva

Piše **Vanessa BEGIĆ**
 Snimio **Neven LAZAREVIĆ**

Festival plesa i neverbalnog kazališta netom je održan po dvadeseti put, kao i uvijek, u sugestivnom prostoru Svetvinčenta koji je na četiri dana postao prava festivalska plesna meka. Ovaj je festival kroz proteklo razdoblje u međunarodnim plesnim krugovima postao poznat kao festival na čarobnoj lokaciji, te se plesači i koreografi rado tu vraćaju.

Ove je godine otvoreno novo mjesto susreta nazvano Plejs, gdje se umjetnici i publika druže nakon programa.

Snazna metafora

Prva je predstava već tradicionalno održana na trgu uz kraću formu. Rajko Pavlič je za Liberdance režirao predstavu "Poskočite anđeli", što je bila u biti proslava ljepote i snage u pokretu, da bi nakon toga nastupili izvrsni francuski plesni umjetnici s predstavom "People, what people?", u formi glazbene partiture koja se stalno nanovo može iščitati, uvijek uz snažnu poruku,

koja nadilazi i formu plesne strukture, premda je snagu, strast i dojmljivost prikazanog teško dočarati riječima.

Plesnom jeziku ne trebaju objašnjenja, iako je nekada posebno razvijena i ta metaplesna funkcija ovoga žanra, u simbiozi s ostalim kazališnim vrstama.

Ove je godine izvedena i interaktivna predstava "As far as we are", koju su izveli austrijski umjetnici, gdje je istaknut humor kao jedan od načina da se nosimo s nepodnošljivim. Nastupile su i domaće sna-

ge, rodom Puljanin Ognjen Vučinić, koji je i solo otplesao djelo "Rave on", čiji je autor uz Aleksandru Mišić, također Puljanin, a oni su i koreografi ovoga djela. Najkraći sažetak ove predstave bio bi "kako prenijeti i objasniti nešto individualno i neizrecivo?"

Rumunjska predstava "Elevator", iliti Dizalo predstavlja taj limitirani prostor radnje gdje se stalno nešto dešava, ali bez kontakata, uz beskonačne mogućnosti interpretacije. Snažna je to metafora današnjeg društva, (ne)ostvarenih odnosa, (ne)mogućnosti održavanja odnosa i želju za svime time.

Hrvatsko-belgijska predstava "Other", Zagrebačkog plesnog ansambla i autora Davida Hernandeza istražuje granice između nas i drugih. Norveška

Publika vjerno prati plesna događanja

KAZALIŠTA U SVETVINČENTU

mijeće eta

Predstava "Poskočite anđeli"

Domaće snage
 Nastupile su i domaće snage, rodom Puljanin Ognjen Vučinić, koji je i solo otplesao djelo "Rave on", čiji je autor uz Aleksandru Mišić, također Puljanku, a oni su i koreografi ovoga djela

Puljanin Ognjen Vučinić

predstava Francesca Scavette tijelo i pokret shvaća kao svoj središnji element. Ferenc Fehar iz Mađarske prikazao je priču o jednoj obitelji u zatvorenom prostoru znanom kao Postaja, a za kraj je izvedena predstava "Nass (Les gens)", uz fuziju popularnih te urbanih aspekata hip-hopa.

Sve su ovogodišnje predstave bile u znaku propitivanja dubljih aspekata ljudskog bića i stanja njegove duše, odnosa prema drugim i drukčijim, te suočavanje sa strahovima, slutnjama, raznim aspektima ljudske duše, a učestalo je prisutan i dašak egzotike. Za dvadeseto su se, jubilarno izdanje i očekivale snažne priče, dojmpljive, gdje je narativna

komponenta naglašena i navodi na introspekciju, solilokvij, traženje i propitkivanje granica - kako u metaforičkom smislu, tako i u onom realnom, konkretnom, sada i ovdje.

Lakoća plesa

Snaga plesnih pokreta mogla bi se parafrazirati kao nepodnošljiva lakoća plesa, a sam je festival osmišljen kao mjesto cross over žanrova, gdje je cijelo vrijeme prisutna mogućnost neposrednog kontakta s energijom izvođača koja je zbilja dojmpljiva. Festival donosi i istraživanje unutar raznih plesnih žanrova, kao i meta-plesnu funkciju same plesne strukture. Ovoga su puta tu bili

zastupljeni i plemenski, afrički korijeni, hip-hop ritmovi, ima i kakofonije vanjskoga svijeta satkane od raskošnih zvukova, a plesni solo balansira pak između parodije i ozbiljne introspekcije. Osjetiti ili intuitivno gledati ili pak intelektualno shvatiti, parafrazirajući Josepha Beuysa, može biti rezime doživljenog. Predstaviti individualno koje je i skupno, gdje se mikro i makrokozmosi stalno pretaču unutar jedne snažne simbioze. Bila je tu prisutna i epska atmosfera ritualnih pokreta u nekim plesnim segmentima.

Publike je na svim festivalskim večerima bilo uglavnom puno, a ljudi su dolazili iz raznih krajeva.

Nevjerojatna lakoća pokreta

Iz predstave
 "Elevator-boys will be boys"